

(Det talte ord gælder)

**Borgmester Carl Christian Ebbesens (DF) tale ved Borgerrepræsentationens
førstebehandling af budget 2018
31.august 2017**

Grupper af unge hætteklædte mænd med ladte skydevåben cruiser rundt i sorte luksusbiler og vogter over deres territorier som stolte hanløver, mens helikoptere kredser rundt i luften for at indfange dem.

Det lyder som en scene fra en film, men er det ikke. Det er virkelighed. Vores virkelighed desværre.

Hardcore bander, der ikke er blege for at skyde, har de sidste tre måneder udkæmpet en krig mod hinanden.

Vi har oplevet mere end 29 skudepisoder – og uskyldige borgere er blevet ramt af bandernes kugler.

Vi har oplevet, hvordan politiet har sagt til unge mænd, at de skal være opmærksomme på, hvor og hvornår de færdes.

Vi har oplevet udenlandske ambassader advare deres landsmænd mod bestemte områder i vores by.

Vi har oplevet, at kommunens parkeringsvagter ikke har kunnet udføre deres arbejde på Nørrebro.

Vi har oplevet forældre ønske en fodboldkamp flyttet af frygt for banderne.

Det er vanvittigt – og det gør mig vred, at københavnere og byens besøgende er taget som gidsler i de kriminelle banders kamp.

Banderne skal i brummen. De skal langt væk fra vores gader.

For København skal være en tryk by at bo og færdes i.

*

Før bandekrigen brød ud, var der desværre også problemer med utryghed.

Flere københavnere er blevet utrygge i deres egen by, viser den seneste tryghedsundersøgelse – og særligt i Bispebjerg og på Amager er utrygheden steget voldsomt fra 2016 til 2017.

Utilpassede unge med larmende og støjende adfærd hænger ud og spreder utryghed i bestemte boligområder.

De indtager biblioteker og idrætshaller, hvor de begår hærværk og er til stor gene for almindelige københavnere.

Det må efterhånden være tydeligt for enhver, at en årelang integrationsindsats har slået fejl.

Det endeløse antal integrationsprojekter, og den blødsødne tilgang har ikke virket.

Hvor meget mere skal vi finde os i?

Teenageren på vej til fest hos klassekammeraterne.

Sygeplejersken på cykel hjem fra en nattevagt.

Børnefamilien på biblioteket.

Alle skal vi kunne færdes frit og sikkert – fra Nørrebro til Amager. Også efter mørkets frembrud.

Den stigende utryghed og den aktuelle bandekrig kalder på handling, på konkrete løsninger, nu og her, fra politiet og Folketinget, men også fra kommunen.

I Dansk Folkeparti er vi bestemt ikke afvisende over for mere videoovervågning.

Vi tror også på, at mere og bedre belysning af gader og stræder kan være med til at øge trygheden.

Og vi mener, der er behov for vagter, som runderer i byens idrætshaller, kulturhuse og biblioteker.

For det trygge københavnerliv må og skal vi værne om.

*

København er heldigvis meget andet end bandekrig og ballademagere.

Det kan de mange børnefamilier, der bor i byen, nok skrive under på.

Det er dejligt, at børnefamilierne i højere grad bliver boende i kommunen – og det stiller store krav til os politikere, der skal sørge for gode skoler, ordentlige pasningstilbud og grønne områder.

Og ej at forglemme: Gode muligheder for at trække i træningsdragten, få pulsen op og mødes med andre om fælles interesser.

Det forudsætter, at vi bliver ved med at bygge nye haller, anlægger flere fodboldbaner og forbedrer svømmefaciliteterne – og ikke mindst passer ordentligt på de nuværende.

Det er ikke nogen hemmelighed, at en række idrætsanlæg har behov for mere end bare en klat maling og en kærlig hånd.

Faciliteter er vigtige. Det er foreninger også.

Et stærkt foreningsliv har en stor værdi i sig selv, for den enkelte københavners livskvalitet og sundhed og for byens udvikling og sammenhængskraft.

Foreningslivet handler om fællesskab – om at dyrke sine interesser sammen med andre på tværs af køn, uddannelse og sociale skel.

Når man tager ned i den lokale hal, er det spillet med bolden eller kampen med ketsjeren, der er i fokus.

Foreningslivet bringer mennesker tættere sammen. Det bringer københavnere tættere sammen.

I foreningslivet lærer unge mennesker at tage ansvar og indgå i forpligtende fællesskaber, der handler om mere end dem selv.

Og hvor ville det være dejligt, hvis også indvandrere kunne se værdien af at være en del af fællesskabet i foreningerne med andre danskere.

Her ville de opleve dansk kultur i praksis og få værdier som ligestilling og demokratisk dannelse helt ind under huden.

Derfor: Det aktive københavnerliv må og skal vi værne om.

*

Men vi kan gøre mere – for flere.

Det er ikke alle, der har ressourcerne, helbredet eller evnerne til at leve det aktive eller sunde liv, de gerne ville.

Tag moren, som har et handicappet barn, men bruger sin tid og sine kræfter på paragraffer i stedet for at lege.

Hvorfor skal hun slås med bureaukratiet?

Smidig sagsbehandling bør være en selvfølge, så handicappede og forældre til handicappede børn kan få de nødvendige hjælpemidler og støtte.

Det værdige københavnertiliv må og skal vi værne om.

Handicappede, syge, ældre, udsatte.

De mennesker – som ikke kan selv – har vi pligt til at give den nødvendige støtte, omsorg og pleje.

Men et godt københavnertiliv handler ikke kun om at få de basale behov dækket.

Vi mennesker har brug for at indgå i sociale relationer, få spændende oplevelser, blive klogere og bevæge vores kroppe.

Det gælder os alle – også selvom man bor på plejehjem, i en beskyttet bolig eller altid har en hjælper ved sin side.

*

Og der er masser at opleve og dyrke i København.

Hvor mange andre steder i verden kan man tage en kold dukkert i havnens rene vand?

Cykle til stort set alt?

Og snart stå på ski på toppen af et forbrændingsanlæg?

København er en fantastisk by – en kreativ og innovativ by.

Jeg er stolt af,

- at så mange vælger at flytte hertil eller blive boende
- at vores by tiltrækker kloge hoveder og kreative hænder, som skaber job og indtægter til kommunekassen, så vi har råd til velfærd
- at København afholder idræts- og kulturbegivenheder i verdensklasse
- og at vores by er kendt og anerkendt i den store verden for vores kunnen inden for mad, mode, film og meget mere.

Men der er plads til forbedring.

Langt flere københavnere skal være en del af festen – af det gode københavnertiliv.

Det er mit og Dansk Folkepartis ønske, at alle københavnere føler sig trygge i vores by, og at alle københavnere har muligheden for at leve et aktivt og indholdsrigt liv.

Så kære partier. Bak nu op.

Lad os ikke glemme dem, der er koblet af fællesskabet.

Lad os byde dem indenfor og få alle med.